

ленския балканъ, гдето никой турчинъ не смѣе да премине, отправя се следъ това къмъ казанлъшко и габровско, спуща се по-сетне къмъ Сакаръ-планина и наново се повръща къмъ Котелъ и Шуменъ, за да презимува най-после отвъдъ Дунава, въ Гюргево. Съ това скитане по поля и гори той отмъщава на турци за извършени неправди надъ беззащитното християнско население. Въ това именно шетане на П. Хитовъ школува и бждещиятъ воевода — героятъ на Бузлуджа.

Презъ пролѣтъта на 1862 г. Хитовъ е наново изъ Балкана. Едно писмо на Раковски го окуражава да очаква по-голѣмо патриотично раздвижване и го съветва да бжде на шрекъ и готовъ за всѣка евентуалность. Тая година обаче Хитовъ се отличава само съ нѣколко приключения, отъ които най-голѣмото е обирьтъ на турската поща въ Котленския балканъ, между Жеравна и Ичера.

Тежката зима, що настѣпва, разстройва четата. П. Хитовъ се оттегля да зимува въ Рамаданъ, а неговиятъ другаръ Никола Аджемовъ се отдѣля съ своитѣ момчета около с. Кортенъ, новозагорско, гдето загива на следната година при едно сражение съ турскитѣ потери. Въ 1863 г. Хитовъ съ своята малка дружина се появява отново въ Балкана, прекосява цѣла Стара-планина отъ Черно море до сръбската граница и, следъ 54 дни скитане, се озовава въ Крагуевацъ — Сърбия. Неговъ байрактаръ, още отъ времето на Георги Трънкинъ, е все Хаджи Димитъръ. Следъ известно престояване въ Крагуевацъ двамата сливенски воеводи отиватъ въ Бѣлградъ, съ цель да събиратъ наново прѣснатата изъ Сърбия дружина и да навлѣзатъ наново въ България. Отъ Бѣлградъ обаче Х. Димитъръ е изпратенъ съ мисия до Раковски за наставления и съвмѣстно действие на четитѣ, които биха били организирани въ Влашко. Подъ влиянието на великия революционеръ, той остава тамъ, възприема неговитѣ идеи за народно освободително движение и оттогава насетне той се подчинява вече на неговата воля. Раковски е убеденъ, че българитѣ не могатъ да разчитатъ за подкрепа, ни на Сърбия, ни на Русия, ни на Ромъния. Той почва да организира чети за самостоятелно действие, които да поддържатъ народния духъ. Много по-късно — въ 1866 год. — при него идва и Панайотъ Хитовъ. Последниятъ се съгласява да мине Дунава съ нова чета. Той взема съ себе си Желю воевода, за пръвъ помощникъ, Василь Левски — знаменосецъ, и образования Иванъ Кършовски отъ Елена за писаръ на четата. Хаджи Димитъръ е вече отдѣленъ